

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ט, עקב ד' - ונתתי מטר ארצכם בעתו

עקב יא, יד: ונתתי מטר ארצכם: עשיתם מה שעליכם, אף אני אעשה מה שעלי:

בעתו: בלילות שלא יטריחו אתכם: דבר אחר בעתו, בלילי שבתות שהכל מצויין בבתיהם:

בחוקותי כו, ד: בעתם: בשעה שאין דרך בני אדם לצאת, כגון בלילי שבתות ובלילי ימים טובים:

1	ונתתי מטר ארצכם	ובפ' בחוקותי ונתתי גשמיכם	נקודת הביאור: בפ' בחוקותי - גשמיכם של בני"י - לפי הצרכים של היהודי, גם כשאי"ז מתאים לחוקי הטבע, למע' מן הטבע בפרשתנו - מטר ארצכם הגשמים של הארץ - הברכה לארץ (ועי"ז להבני"י הבעה"ב של הארץ) ולכן הוא לפי גדרי הטבע
2	עשיתם מה שעליכם, אף אני אעשה מה שעלי	מה קשה לרש"י, ומה מחדש רש"י?	רש"י מבאר למה יש חילוק בין הברכות בפרשתנו ובפ' בחוקותי. בפרשתנו - עשיתם רק מה שמחוייב עליכם אבל לא יותר, לכן אף אני עושה מה שמוטל עלי - הברכה לפי גדרי הטבע - אבל לא יותר מזה. אבל בפ' בחוקותי שתהיו עמלים בתורה (יותר ממצות ת"ת), גם ברכת ה' הוא למע' מן הטבע*
3	בעתו: בלילות שלא יטריחו אתכם.	בפ' בחוקותי אינו מביא בכלל פי' זה?	בעתו או בעתם פי' הזמן של הגשם שרק הגשם בחוץ. בפ' בחוקותי שמדובר על בני"י (גשמיכם) ה"בעתם" של הגשם הוא בשעה שבני"י אינם בחוץ, ולפי שהוא למע' מן הטבע (גשמיכם כנ"ל) מספיק זמן מועט, לילה א', ולכן מפ' לילי שבתות. בפרשתנו שמדובר לארץ (ארצכם), בעתו של הגשם הוא כשאין עבודת האדמה, לכן מפ' שבעתו פי' בלילות. ולא מספיק לילה א' של גשמים, לפי שמדובר ע"פ גדרי הטבע (ארצכם כנ"ל).
4	ופה זה הפי' הראשון והעיקרי?		לפי שהוא מתאים יותר לכללות תוכן הענין (שמדובר על הארץ וגדרי הטבע).
5	דבר אחר	למה מביא פי' שני?	על פי' הראשון של רש"י קשה, (1) א"כ למה כ' "בעתו" ולא פשוט יותר, "בלילות"? (2) בעתו משמע הזמן של הגשם, ולא שזה תלוי בזמן (עבודת) הארץ?
6	בעתו,	למה מעתיק עוה"פ התיבה "בעתו"	כנ"ל 5, שתיבת בעתו הוא ההכרח לפי' השני.
7	בלילי שבתות שהכל מצויין בבתיהם	פה מביא הזמן ואח"כ התוכן ובפ' בחוקותי הסיבה ואח"כ הזמן	בפ' בחוקותי שמדובר על בני"י (גשמיכם) ה"בעתם" של הגשם הוא בשעה שבני"י אינם בחוץ כנ"ל, ולכן מתחיל רש"י עם זה, (לבאר מה פי' בעתם, ולא הזמן המדוייק). משא"כ בפרשתנו "מצויין בבתיהם" (שפי' כדלקמן 9 שיש בני"א שכן יוצאים) הרי אי"ז ממש בעתו רק של הגשם, ולכן אינו מתחיל עם זה.
8	שהכל	ובפ' בחוקותי - בני אדם	בפ' בחוקותי - בני אדם (ולא "כל") - סוג מיוחד העמלים בתורה בפרשתנו - שהכל - כל ישראל
9	שהכל מצויין בבתיהם	פה מדבר בצד החיובי (מצויין בבתיהם) ובפ' בחוקותי בצד השלילי (אין דרך בני"א לצאת)	בפרשתנו שמדובר על כל ישראל, קשה לומר שאף א' אינו יוצא מביתו (להתפלל, לבקר וכו') לכן אומר שמצויין בבתיהם, זהו הדבר המצוי, בפ' בחוקותי שמדובר על העמלים בתורה, שיום השבת מוקדש כולו ללימוד התורה או' באופן חזק יותר שאין דרכם לצאת**

* וזה שבפ' תבוא או' רש"י "עשינו מה שגזרת עלינו (משמע ע"ד "עשיתם מה שעליכם")... ונתתי גשמיכם (למע' מן הטבע כנ"ל) בעתם"? שם הרי אומר "שגזרת" שהו"ע החוקים, שצריכים לבטל את (למע' מן) השכל, ולכן השכר הוא ונתתי גשמיכם למע' מן הטבע.

** ולא כ' אין יוצאין, אלא אין דרכם לצאת, לפי שסו"ס הולכים לביהכנ"ס...